

[Aksel Larsen.]

arbejdsløshedskassers dagantal? Hvad mener det ærede medlem hr. Elgaard og andre, som føler trang til at komme med den uhyrlige påstand, at der ikke sker sociale forringelser, om den omstændighed, at serum-instituttet erklærer, at hvis det blot får 1 mill. kr., mener det sig i stand til at fremstille en effektiv serum mod børnelammelse, men staten siger: vi vil ikke give denne million; skal den skaffes, må det ske ved indsamlinger, lotterier eller på anden måde.

Hvad mener det ærede medlem hr. Elgaard og hans ligesindede om den måde, hvorpå udstykningen og de øvrige jordspørgsmål behandles? Der findes ikke penge til at skaffe jord for dem, der skal have jord; det er for dyrt, siger man. Ja, det var de jyske husmænds formand, Andreas Søndergaard, også opmærksom på, da han tirsdag den 23. september talte på de jyske husmænds sendemandsmøde og sagde:

„Jeg ved, at der hertil vil blive sagt, at det skulle give et dårligt økonomisk resultat,“

— nemlig at udstykke store gårde —

„men der var ingen, der talte om, hvad det kostede at nedlægge ejendommene ved Borris og andre steder. I det hele taget hører man aldrig tale om penge, når det gælder militæret, hvorfor så ikke ofre en lille smule på at få oprettet 70 husmandshjem på Lerchenborg?“

Eller hvad mener det ærede medlem eller hans ligesindede om forbruget herhjemme? Jeg har sagt, at en del af den forøgede eksport er muligjort igennem nedskæring af det hjemlige forbrug. De nyeste tal for levnedsmiddelforbruget viser om detailsalget af fødevarer, at i første halvdel af 1952 lå detailsalget i kroner 28 pct. over salget i første halvdel af 1947, altså fem år før. Ifølge det officielle pristol, der aldeles ikke modsvarer den faktiske prisstigning, er disse varer imidlertid i samme periode, fra 1947 til 1952, steget 38 pct. i pris. Det giver som resultat en samlet nedgang i den omsatte mængde af fødevarer på 7½ pct. fra 1947 til 1952. Allerede i 1947 var levnedsmiddelforbruget pr. indbygger i Danmark stærkt reduceret, nemlig med 10 pct., i forhold til tiden før krigen. Tror det ærede medlem hr. Elgaard, at folk køber mindre mad, fordi de har flere penge? Tror det ærede medlem hr. Elgaard ikke, at det nedsatte forbrug af levnedsmidler er udtryk

for, at der er sket en alvorlig social forringelse?

Hvad mener det ærede medlem hr. Elgaard om boligbyggeriet? Det er lige stærkt nok, at statsministeren som ordfører for regeringen i sin såkaldte trontale kunne sige, at med hensyn til byggeriet ser regeringen det fortsat som sin opgave at sørge for, at der opretholdes et boligbyggeri, som betyder et yderligere bidrag til overvindelse af boligmanglen. . . . (Udenrigsministeren [Ole Bjørn Kraft]: Det er også rigtigt!). Milde himmel! Det er også rigtigt, siger den højtærede udenrigsminister. Jeg havde nær sagt, at hvert pattebarn i Danmark ved, at der årlig bygges færre boliger, end der kan tilfredsstille det tilkommende behov, og at boligmanglen altså ikke bliver mindre, men større for hvert år. Alligevel vover statsministeren i sin trontale at sige, at man vil fortsætte det boligbyggeri, der nedbringer bolignøden. Nej, netop boligbyggeriets situation viser de sociale forringelser, der sker som følge af Atlantpagt, Marshallplan, oprustning o. s. v. Ja, jeg skal slutte med dette og kun sige, at umiddelbart efter at det ærede medlem hr. Elgaard har sagt, at der sker ingen social forringelse som følge af oprustnings- og Atlantpagtpolitikken, sagde han: vi må have gjort rugbrødet og mælken noget dyrere. Hvis det ikke er social forringelse, ved jeg ikke, hvad det er.

Der har været en slags spilfægteri mellem socialdemokratiet og regeringen i denne diskussion, og det ærede medlem hr. H. C. Hansen har her fremdraget socialdemokratiets nye program, som formentlig altså har til hensigt at befri dem for at høre flere skoser om „Fremtidens Danmark“. Jeg kan ikke komme helt ind på dette program, det er heller ikke særligt opsigtsvækkende, men der er et punkt, jeg ikke kan lade være at standse ved. Det er punkt 6, der hedder: Social sikkerhed for alle. Der står der, at

„udbygningen af landets ydre værn må ikke betyde en svækkelse af den indre sociale standard“

og der siges i slutningen, at

„under samfundets fortsatte omdannelse må befolkningens materielle levevilkår stadig højnes“.

Ja, hvis den mærkværdige opfindelse, som visse socialdemokratiske økonomer har gjort, virkelig var holdbar, nemlig at man simpelthen skal forøge produktionen her-